

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.03.1982, sp. zn. 4 Cz 1/82, ECLI:CZ:NS:1982:4.CZ.1.1982.1

Číslo: 41/1984

Právní věta: Výpověď daná organizací pracovníkovi pro méně závažné porušení pracovní disciplíny, ak mu už predtým bolo uložené kárne opatrenie (§ 46 ods. 1 písm. f/ Zák. práce), je neplatná, pokiaľ rozhodnutie o uložení tohto kárneho opatrenia nie je právoplatné.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 29.03.1982

Spisová značka: 4 Cz 1/82

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odpovědnost kárná, Pracovní kázeň, Rozhodnutí jiných orgánů, Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § 46 ods. 1 písm. f

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1984 sb. rozh.

Výpověď daná organizací pracovníkovi pro méně závažné porušení pracovní disciplíny, ak mu už predtým bolo uložené kárne opatrenie (§ 46 ods. 1 písm. f/ Zák. práce), je neplatná, pokiaľ rozhodnutie o uložení tohto kárneho opatrenia nie je právoplatné.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 29. 3. 1982, [4 Cz 1/82](#))

Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že žalovaná organizácia s ním neplatne rozviazala pracovný pomer výpoveďou z 10. 5. 1978, danou podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce. Výpověď bola neplatná z toho dôvodu, že kárne opatrenie, na ktoré sa organizácia v nej odvoláva, nebolo ku dňu výpovede právoplatné.

Obvodný súd Bratislava 1 rozsudkom žalobu zamietol. Po zhodnotení vykonaného dokazovania bol toho názoru, že skutky uvádzané žalovanou organizáciou vo výpovedi sú méně závažným porušením pracovní disciplíny, a keďže vychádzal z toho, že žalobca už pri predchádzajúcom porušení pracovní disciplíny bol upozornený na možnosť výpovede, považoval výpověď danú žalobcovi 10. 5. 1978 za platnú.

Mestský súd v Bratislave svojím rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia nadobudlo právoplatnosť, lebo Obvodný súd Bratislava 1 v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 621/78 nevyhovел návrhu žalobcu na jeho zrušenie, ako aj na to, že skutočnosť, že žalobca sa dopustil menej závažného porušenia pracovnej disciplíny bola medzi účastníkmi nesporná, považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedenými rozsudkami súdov obidvoch stupňov bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

V prejednávanej veci žalovaná organizácia 10. 5. 1978 písomne žalobcovi oznámila, že s ním rozväzuje pracovný pomer výpoveďou podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce. Dôvodom výpovede okrem iného bolo, že žalobca sa aj napriek tomu, že mu pre porušenie pracovnej disciplíny bolo 14. 3. 1978 uložené kárne opatrenie, dopustil ďalších skutkov, ktoré treba kvalifikovať ako porušovanie pracovnej disciplíny.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce organizácia môže dať pracovníkovi výpoveď aj pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, ak mu už predtým bolo uložené kárne opatrenie alebo ak bol na možnosť výpovede aspoň upozornený pri predchádzajúcom porušení pracovnej disciplíny.

Žalovaná organizácia dala žalobcovi výpoveď na základe tej skutočnosti, že mu už bolo pre porušenie pracovnej disciplíny uložené kárne opatrenie. Pre platnosť výpovede v takomto prípade sa vyžaduje, aby v čase jej uplatnenia bolo uložené právoplatné (porov. závery pod sp. zn. Cpj 198/67 bývalého Najvyššieho súdu uverejnené v zborníku III Najvyššieho súdu ČSSR „Najvyšší soud o občanském soudním řízení v některých věcech pracovních, občanskoprávních a rodinněprávních“, SEVT, Praha 1980) kárne opatrenie.

Súd prvého stupňa však v tejto veci vôbec nezistoval, či kárne opatrenie, ktoré malo byť uložené žalobcovi 14. 3. 1978, sa stalo právoplatným. Žalobu zamietol z toho dôvodu, že žalobca bol na možnosť výpovede upozornený pri predchádzajúcom porušení pracovnej disciplíny. Tento dôvod však žalovaný vo výpovedi danej žalobcovi neuplatnil.

Odvolací súd sa síce zaoberal otázkou, či kárne opatrenie uložené žalobcovi nadobudlo právoplatnosť, nepovažoval však za podmienku platnosti výpovede (ako to vyplýva z odôvodnenia jeho rozsudku) tú skutočnosť, či toto rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia bolo právoplatné ku dňu dania výpovede žalobcovi. V odôvodnení rozsudku sa v tejto súvislosti odvoláva na spis sp. zn. 10 C 621/78 Obvodného súdu Bratislava 1. Z obsahu tohto spisu je však zrejmé, že žalobca podal na súd 13. 6. 1978 návrh, ktorým žiadal zrušiť rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia (verejného pokarhania), ktoré mu uložil riaditeľ žalovanej organizácie; pritom v spise je založené rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia žalobcovi (verejné pokarhanie) zo 7. 2. 1978, ktoré bolo zrejme verejne vyhlásené na porade u žalovanej organizácie

14. 3. 1978. O návrhu na zrušenie tohto rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia Obvodný súd Bratislava 1 rozhodol 29. 1. 1980.

Z uvedeného vyplýva, že v čase, keď žalovaný dal výpoveď žalobcovi (10. 5. 1978), nebolo rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia zo 7. 2. 1978 (vyhlásené 14. 3. 1978) právoplatné.

V rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov došlo teda k porušeniu zákona v ustanoveniach § 6, § 132 a § 153 ods. 1 O. s. p. a odvolacím súdom aj v ustanovení § 219 O. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 44 ods. 2 a § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce.